

Komunisté likvidovali třídy, že pak bude dobře. Ideologie ochrany planety říká, že bude dobře, až se zbavíme lidstva

 radiouniversum.cz/dobes-marek-1d-komuniste-likvidovali-tridy-ze-pak-bude-dobre-ideologie-ochrany-planety-rika-ze-bude-dobre-az-se-zbavime-lidstva

Marek Dobeš Díl 1/3

Text 18.8.2024 27 min Přehrát

#Ideologie #Totalita

V našem rádiu často nahlížíme z různých úhlů na to, v jaké kondici je západní civilizace, na to, zda je úpadek pozvolný, nebo nabírá na rychlosti. Mluvíme o rozpadu klasické rodiny, která zaručovala přirozenou reprodukci, o módě, kde rodit a vychovávat děti považuje část společnosti za něco obtěžujícího, až podřadného. Mluvíme o zanedbání seniorů, které zašlo tak daleko, že nemálo lidí pečuje o domácí mazlíčky více než o své rodiče. O růstu cynismu, úpadku vzdělání a astronomických nesplacitelných dluhách celých zemí, zahlcování evropského i amerického kontinentu ilegální migrací, a o mnoha, mnoha dalších závažných tématech. Občas také přijde řeč na důležitou oblast, která silně ovlivňuje naše životy už proto, že většinu z nás baví. Řeč je o umění, kultuře a o různých formách a projevech kultury a umění. Je to téma důležité, protože všechno, co se projevuje jako vnější kultura, je projevem naší vlastní kulturnosti, a naopak, naše kulturní citění a vnímavost, jsou ovlivňovány kulturou, která nás obklopuje. O kultuře v mnoha souvislostech budu dnes mluvit s českým hercem, režisérem, producentem a scénáristou Markem Dobešem.

Martina: A ještě vás představím lépe, protože jste scénáristou filmu Kajínek, také historického velkofilmu Jan Žižka, a natočil jste jako režisér mnoho krátkých filmů a dva celovečerní, které jste také produkoval. Vzpomenou třeba Zombie, komedii o hledání smyslu života, Chocking Hazard. Na podzim vás čeká premiéra černé komedie Dávlova sbírka. Je toho až až. Marku, vy jste přímým

aktérem, spoluvůrcem, tvůrcem kultury, ale také jejím pozorovatelem, řekněte mi, když byste to měl shrnout do krátkého postřehu: Kam kráčí západní kultura?

Marek Dobeš: Vy jste, Martino, na začátku vyjmenovávala jednotlivé hrozby, takže to opravdu zní jako hororový film se vším všudy, ne jako černá komedie, ale jako regulární postapo, takže si myslím, že Mad Max už je na dosah. Ale zároveň bych nechtěl být pesimista, spousta mých projektů jsou komedie, i když mnohdy černé komedie, takže co se týče české enklávy, tak si myslím, že smějící se české bestie, i když to bude temný horor, si najdou místa a skuliny, kde se budou chlámat.

Martina: Vy jste řekl „české smějící se bestie“. Český humor je specifický, stejně jako český pohled na život, a na věci. Řekněte mi, odlišuje to českou kulturu od západní kultury?

Marek Dobeš: Určitě. Zaprvé v okamžiku, kdy má enkláva tak specifický jazyk, kdy má nižší počet obyvatel než třeba Poláci, protože v Polsku ve své podstatě můžou mít malý Hollywood. V Polsku může komerční tvorba fungovat snáz než v České republice, protože, když si spočítáme, kolik lidí chodí do kina – bohužel se to snižuje, ale i kdyby se to nesnižovalo – tak jenom kvůli velikosti národa kolik bude chodit do kina Čechů na české filmy pro Čechy, a kolik bude chodit Poláků na polské filmy pro Poláky? To je obrovský nepoměr. A to se podepisuje na výběru látek, témat, a na dalších aspektech. To zaprvé.

Zadruhé, Češi jsou do určité míry pozadu za trendy, je to tak mezi pěti až deseti lety, jsme pozadu, což je ale v mnoha ohledech dobře, protože například dnes – vy jste zmiňovala – je jednou z hrozeb, které naší společnosti bezpochyby hrozí – transgenderismus. Já tomu říkám, že dřív pracovali komunisti s propagandou „rozdojíme kozla“ a teď noví kulturtrégři pracují s propagandou „přeoperujeme skalpelem naše muže na ženy“. Bohužel se to už týká dětí, začíná to

být moderní u nejzranitelnějších. Ale díky tomu, že jsme pozadu za trendy, tak to k nám přichází až teď, a my do určité míry můžeme vidět na zrychleném Západě, do jakých konců se to dostává.

Nedávno vyšla knížka – myslím, že se knížka jmenuje Nevratné poškození, o problematice transgenderu, kde si dívky, než do sebe nechají říznout, chemicky mění těla. To znamená, nechají si vpichovat testosteron, což je logicky po psychické stránce mění. A mělo to vydat jedno vydavatelství, které se zaleklo, a vydalo to jiné, a vyšlo to u nás teprve, tuším, že tři, nebo čtyři roky poté, co to vyšlo, myslím, že v Anglii. To znamená, že jsme tento trend zaznamenali později, začalo to do společnosti prosakovat později, filmoví tvůrci, nebo umělci to začali uchopovat později, a je určitá šance, že se to nestane tak trendy, jako se to stalo na Západě.

Martina: Marku Dobeši, znamená to, že být v něčem trochu opožděný, může být někdy velká výhoda.

Marek Dobeš: Ano, retardace.

Martina: Ale řekněte mi jednu věc, vy...

Marek Dobeš: Já k tomu řeknu vnitřní, nebo svůj osobní postřeh. A ještě bych se chtěl vrátit k tomu, jakým způsobem bych vám chtěl tady, Martino, a vážení posluchači, odpovídat. Domnívám se, že díky tomu, že vlastně nějakých 30 let píšu a režíruju, tak jsem získal určitý vhled, a tudíž bych se snažil dávat nahlédnout posluchačům do praktické stránky, která mnohdy i potom ovlivňuje vyznění těchto děl. To znamená, budu se snažit co nejméně nějak obecně filozofovat, a budu se snažit být co nejvíc konkrétní.

Člověk musí být stále ostražitý před ideologickou indoktrinací. Ti, kteří prožili socialismus, to dokážou, mezigenerace musí být ostražitější, a extrémně opatrní musíme být u dětí.

Martina: To je moc milé. Ostatně, když jsme si poprvé volali, a ladili, jakým způsobem bychom mohli rozhovor vést, tak jsme došli k tomu, že by bylo velmi zajímavé ukázat, jakým způsobem funguje měkká

síla, zejména filmu a televize, na tvorbu našich názorů. A myslím že, Hollywood, a nejen on, se velmi podepisuje na tom, co si myslíme, jak vychováváme děti, co upřednostňujeme, co chceme, a jakým způsobem nazíráme na svět. Není-liž pravda?

Marek Dobeš: Podvědomě nás kultura logicky nějakým způsobem řídí, a řídí nás i v tom smyslu, že se třeba o některých věcech rozovídáme s některými přáteli snáz než s jinými. Témat, která jsou akcentována ve filmech, v knížkách, hrách, těch se bojíme méně než těch, která tvůrci zametají pod koberec, nebo je tabuizují. A znovu k té opožděnosti: Má to určitou výhodu.

A chtěl jsem zmínit, že metoda, jak vám chci odpovídat na otázky, je, že se budu snažit být co nejvíc osobní, hovořit o své tvorbě, protože tu můžu nazříť z kuchyně, můžu ukázat zákulisí této tvorby. Ale zároveň se budu snažit hovořit, pokud možno, co nejotevřeněji o svých kolezích tady v Česku, i když to znamená, že třeba někteří se na mě maličko rozčílí, že jsem vůči nim byl kritický. Ale myslím, že by posluchač měl dostat šanci nahlédnout do zákulisí filmové tvorby. A když jsem mluvil o té opožděnosti, tak já jsem vystudoval žurnalistiku, a po převratu jsem šel na masovou komunikaci na Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy, a i proto mám permanentní potřebu rozkrývat, v uvozovkách, utajované skutečnosti.

Martina: Marku Dobeši, když jsme se tady bavili o tom, že jsme ve spoustě věcí pozadu, a že některé látky k nám přicházejí se zpožděním, tak to by vlastně mohla být výhoda, zejména pokud se bavíme o filmu. Protože když se zpozdí ještě chvíli to, že děti se budou dívat v kině na vášnivé objetí dvou princů, ale že budou moct dál chodit na pohádky Sněhurka a sedm trpaslíků, a nebude to Sněhurka a sedm různorodých společníků jenom proto, abychom někomu neublížili – tak je to možná pro nás dobře. Ale řekněte mi, kam může tento trend spět?

Marek Dobeš: Myslím, že v okamžiku, kdy tvůrci budou těmto trendům dávat automaticky zelenou, kdy je budou využívat k tomu, aby urychlili komunikaci s publikem, nebo s těmi, kdo tyto projekty financují, tak se dostaneme do velmi problematických konců. Ještě bych se vrátil – jenom kratičce – k timingu. Timing je mnohdy velmi důležitý, protože, například, když jsme v roce, tuším, že 2000, 2001, s kolegy napsali seriál Místo nahoře, který se odehrává v satelitním městečku, tak když jsme ho prezentovali České televizi, nebo tehdy nezávislému producentovi, tak jsme měli pocit, že z médií už český posluchač, divák, čtenář, satelitní městečko dokonale zná, a že ho to nebude zajímat. Ale v seriálu ho ještě po vztahové, emocionální stránce neznal, a chtěl nahlédnout do prostředí například zelených vdov, což jsou manželky podnikatelů, kteří odjedou za prací, a ony zůstávají samy v satelitu. To znamená, že v okamžiku, kdy je společenská poptávka, nebo znalost, na určité úrovni, tak se hodí přijít s tímto tématem, a vlastně pokračovat, a prohloubit to, co divák už poznal. V negativní stránce věci je to ale třeba transgenderismus, který jste zmínila, protože tvůrce si usnadní život tím, že naskočí na vlnu tohoto trendu, a řekne si: „OK, už i babička z Dolní Horní ví, co to znamená transgender. A já to můžu konečně na plátně, nebo na televizní obrazovce, začít vyprávět.“

Martina: Je bezpečné se dnes dívat na televizi a chodit do kina? Nebo se vystavuji nebezpečí, že když nebudu neustále bdělý, a jenom se jdu takzvaně pobavit, tak si v podvědomí odnesu myšlenky, které mi tam nějaký producent, režisér, pan Peníze, implementoval?

Marek Dobeš: Není, a člověk musí být ostražitý permanentně. Myslím, že dospělý to dokáže nějakým způsobem rozklíčovat. My, naše generace, jsme zvyklí na indoktrinaci, kterou nás zásoboval socialismus. Ale mezigenerace musí být ostražitější, a byl bych extrémně opatrný, co se týče dětí. Tam si myslím, že si rodiče opravdu musí dávat pozor, na co tomu prckovi koupí lístek, na co ho nechají koukat. Faktem ale je, že to je prostě úkol rodiče, a do určité

míry bych rodičům doporučoval, aby udělali to samé, co kdysi udělala moje osvícená maminka: My jsme doma neměli televizi, a já se chodil dívat na televizi k sousedce o patro výš, a díval jsem se jenom na večerníčky. A maminka měla obrovskou knihovnu, a dala mi možnost ji drancovat, takže jsem si knížky z maminčiny knihovny přenášel do své knihovny, četl jsem, a byl jsem ušetřen indoktrinace. A toto se dnes, po dekadách od převratu, vrací, teď jsme v situaci, kdy by rodiče měli opět začít dávat pozor, co je jejich dětem podsouváno. Daleko horší je to samozřejmě ve školách, tam na to asi nedohlídnou – tam je to už možná dokonce zločin.

Komunisté říkali: „Vyvraždíme několik tříd, a pak bude dobře.“ Ale ideologie, která upřednostňuje planetu Zemi před člověkem říká, že bude dobře, až se zbavíme lidstva.

Martina: Když jsem jako malá sledovala filmy jako Anděl na horách, tak jsem tam vnímala příběh, a jako malé mi úplně nedocházelo, jakým způsobem mě školí, jak je taková rekreace skvělá, a jak je skvělé, že je tam ta paní vedoucí, která to všechno řídí, a jak se všichni společně baví, a všichni nadšeně jdou na lyže, nebo v jiném díle se společně běží koupat. Ale to, co dostáváme dnes – je to v něčem odlišné? Nebo je to jenom víc sexy, ale ve výsledku jsme vystaveni úplně stejnému školeníčku, jako tehdy?

Marek Dobeš: Jsme vystaveni nebezpečnějšímu školeníčku. Ten komunista, OK, tak řekněme, že sceloval meze, a díky tomu byla spláchnuta černoze, a to byl problém. A budovatelské nadšení do určité míry problém byl, ale vlastně to byla práce pro vlast. Lidé dobrovolně otročili na stavbách, a něco budovali. Dnes – mluvili jsme o transgenderismu – to poškozují českou mládež. Můžeme mluvit o masmigraci, kde je demografická změna nevratná. To znamená, že pokud nám seriály, filmy, a další média budou vnucovat pocit, že masmigrace je super, tak v tu chvíli opět poškozujeme budoucnost našich dětí, protože budou žít v rozbité, a možná i vleklou občanskou válkou sužované multikulti společnosti.

A ještě jsem chtěl zmínit, že možná ve své podstatě úplně nejnebezpečnější -ismus je upřednostňování planety Země před člověkem. Protože v okamžiku, kdy bychom domysleli komunistickou ideologii, tak komunista v podstatě říkal: „Víte co, vyvraždíme jednu určitou třídu, nebo několik tříd, a pak bude dobře.“ Ale když domyslíme ideologii, která upřednostňuje planetu Zemi, tak to znamená, že bude dobře, až se zbavíme lidstva – když to dotáhnu do důsledku.

Martina: Marku Dobeši, vy sledujete svět filmu velmi zodpovědně, a sledujete ho nejen jako divák, ale také jako profesionál. Teď jste řekl, že se nám do umění, takzvaně, dostává zelené strašení, tedy, že všichni shoříme, nebo zmrzneme, přijde na to. Dřív to byly ságy o tom, jak mrzneme...

Marek Dobeš: Ledová společnost.

Martina: Ano.

Marek Dobeš: Celá knižní sága.

Ženy si pod vlivem propagandy myslí, že kojenec má mít od matky i otce stejnou péči. To je absurdní. Matka dítě odnosiла, je to krev její krve, saje z ní, prožívá s ní. To muž nemůže dítěti dát nikdy.

Martina: Teď spíš hoříme. Jaká témata ještě můžete vypíchnout, u jakých témat můžeme očekávat, že se nám je budou snažit vytetovat do mozku?

Marek Dobeš: S velkou pravděpodobností – někteří už to dělají – to bude: „Nerodte děti, zatěžuje to planetu, a je pod vaši úroveň mít děti, protože byste se měli realizovat, obzvláště žena by se měla realizovat.“ Ženy, celá touha po rovnoprávnosti mužů a žen, to je další rozdělování uvnitř společnosti – stavění jednotlivých společenských skupin proti sobě, a vlastně rozbíjení společenské smlouvy.

Byl jsem promítat nějaký svůj film na gymnáziu, a mluvil tam s mladou studentkou – po stěnách měli obrovské obrazy Václava Havla – ona mi začala zcela vážně tvrdit, že kojenec má mít stejnou péči od otce, jako od matky. Vždyť to je přeci absurdní. Matka dítě odnosila, je to krev její krve, saje z ní, prožívá s ní na emocionální úrovni. To dítěti zhruba do čtyř pěti let věku nikdy nemůže muž poskytnout. To znamená, že když budeme pracovat na rovnocennosti žen s muži podle toho, jak ji k tomu tlačí Hollywood v podstatě v každém druhém projektu, tak vidíme, že jsme totálně přešli na hlavní hrdinky. Hlavní hrdinové už se nenosí.

Martina: James Bond.

Marek Dobeš: To se budeme muset vrátit.

Martina: James Bond pije kombuchu, a je nečekaně věrný. To je jedna věc. A druhá, já jsem si toho všimla při čtyřdílném seriálu Hunger Games, který končí tím, že tam jsou jen velitelky. Jednomu vojákovu to tam utrhne nohy a zemře, a pak už jsou tam jenom velitelky.

Marek Dobeš: Úplně explicitní je Predátor. První díl, Arnold Schwarzeneger, nordický nadčlověk, bojuje s monstrem z kosmu. V druhém dílu je to černý policista, a v nejnovějším Predátorovi je to mladá Indiánka – takže tam je posun zcela jednoznačný. Ale dobře, já mám všechny Predátory dokonce stejně rád. Ovšem indoktrinace spočívá v tom, že to ženám permanentně tlačí do mozku informaci: „Když se budete věnovat rodině, jste méněcenné. Měly byste bojovat s muži, a pokud možno byste měly mužům šéfovat. To je smyslem vašeho života, nikoli mateřství.“ Nedávno jsem napsal divadelní hru, která se jmenuje Sni dál, a snažím se tam nějakým způsobem předat myšlenku, že je důležitá rovnováha: Mezi kariérou a rodinou, vztahy, mateřstvím. A už se mi stalo, že mi někdo po premiéře řekl: „To sis dovolil poměrně dost.“

Hollywood je na úrovni komunistické Číny, kde ve filmech dobří Číňané bojují se zlými koloniálními bělochy. A Hollywood dělá to samé, běloch je tyran a úchyl, a terorizuje černochoy.

Martina: Vzpomínám si na výrok, tuším, že to byl Jan Svěrák po jedněch Oskarech – a teď neřeknu přesně název toho filmu, který vyhrál téměř všechny Oscary – že se mu tento film nelíbí, protože nevidí důvod, proč by měl jít na film, ve kterém, pokud se tam vyskytuje běloch, tak jenom jako tyran a úchyl, který terorizuje černochoy, protože to je o otroctví. Je i toto určitý trend, který nám má neustále navozovat pocit viny?

Marek Dobeš: To má ještě jeden aspekt, a ten je v podstatě hodnotově neutrální. Jako filmový tvůrce, nebo prostě jako umělec, se snažíte přijít s něčím novým, nějak oblast, které se věnujete, posunout. A to, že primárně používáte hlavní hrdinky, nebo že používáte hlavně barevné – dneska si uvědomujeme, že jsou to většiny, ale pořád ještě nejsou tak zastoupeny – že je používáte v hlavních rolích, tak potom logicky potřebujete nějakého záporáka, aby se odlišil, tak je prostě bílej. To mnohdy vlastně není ukotveno hodnotově.

Já jsem ve své tvorbě vlastně vždycky měl hlavní hrdinky. Byl jsem mladistvým intelektuálem – a hlavní hrdinka jde zachraňovat svého přítele. V Chocking Hazardu je to hlavní hrdinka, která hledá rovnováhu mezi rozumem a instinktem. Ale teď, jak už jsou hlavní hrdinky povinné, tak mě to najednou začíná, najednou mám pocit, že nechci jako lumík v pohodovém rytmu kráčet ve stádu za transparentem „human equality.“ Stejně tak to, o čem hovoříte vy, je transparent „poklekní“. To přeci bylo jednu dobu obrovské téma – před každým zápasem museli všichni pokleknout, protože Black Lives Matter.

Martina: Vy jste teď řekl, že se samozřejmě každý tvůrce snaží přicházet s nějakou novou látkou, nebo aspoň s nově zpracovanou látkou. Ale to mi trochu připomíná oblast opery, kde vznikla móda hnaná právě tímto: „Abychom nezůstali ve starých, kostnatých

kulisách a sarafánech, tak všechno dělat současně.“ Až došlo k úplně opačnému extrém, že pak inspicienti světových divadelních operních scén zjistili, že asi 87 procent všech oper se už odehrává v tričkách a oblecích, ať už jsou ze starověku, středověku, a že vlastně došlo k opačnému klišé. Myslíte, že se k tomu blížíme i ve světě filmu?

Marek Dobeš: Určitě, tam ve své podstatě jsme, protože si filmové tvůrce nemůžeme kdoví jak idealizovat. Oni si taky chtějí usnadnit život, taky chtějí naskočit na vlnu trendů, a mnohdy mají pocit, že jenom když nasílí to, co už funguje, tak vlastně budou původní. A stalo se to i v případě černobílých – je to zase rozdělování, kdy teď se dělají padouši z bílých. Dostalo se to tak daleko, že Hollywood se dostal na úroveň komunistické Číny, protože v čínských velkofilmech je to často tak, že pozitivní Číňané bojují se zlými koloniálními Brity a Holanďany, kteří jsou bílí. A Hollywood převzal úplně to samé. To znamená, že Hollywood je v této oblasti naroveň totalitní Číně. Zcela jednoznačně.

[Všechny příspěvky s Marek Dobeš](#)

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.